

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михайлова Константина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої, пунктів 3, 11 частини третьої статті 2, частини другої статті 17, пунктів 1, 2, 5 частини шостої статті 19, частини третьої статті 389, абзаців другого, третього, четвертого пункту 5 частини другої статті 392, частини першої, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
7 грудня 2023 року
№ 203-3(П)/2023

Справа № 3-170/2023(316/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Мойсик Володимир Романович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михайлова Константина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої, пунктів 3, 11 частини третьої статті 2, частини другої статті 17, пунктів 1, 2, 5 частини шостої статті 19, частини третьої статті 389, абзаців другого, третього, четвертого пункту 5 частини другої статті 392, частини першої, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Михайлов К.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину другу, пункти 3, 11 частини третьої статті 2, частину другу статті 17, пункти 1, 2, 5 частини шостої статті 19, частину третю статті 389, абзаци другий, третій, четвертий пункту 5 частини другої статті 392, частину першу, пункт 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу не відповідають статтям 1, 3, частинам третій, четвертій статті 5, частині другій статті 6, статтям 8, 19, 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частині четвертій статті 32, частині першій статті 33, частині першій статті 34, статті 40, частинам першій, другій, четвертій статті 41, частині першій статті 47, статті 48, частині першій статті 50, частині другій статті 52, частині першій статті 53, частині першій статті 54, частинам першій, другій, четвертій, шостій статті 55, статтям 56, 57, 58, 60, частинам третій, четвертій статті 62, частині першій статті 63, статтям 64, 65, частині третій статті 124, частині першій, пунктам 1, 3, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Михайлов К.І. твердить, що оспорювані приписи Кодексу „антагонізують із названими вище нормами Конституції України в частині гарантованого статтею 8 Основного Закону України «...» права кожного на доступ до суду“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Михайлов К.І. посилається на приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, кодекси та закони України, а також на судові рішення у його справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У квітні 2022 року Державне комунальне підприємство „Луцьктепло“ (далі – Підприємство) звернулось до Луцького міськрайонного суду Волинської

області з позовом до Михайлова К.І. та Вегерт А.-М.К. про стягнення заборгованості за надані послуги з теплопостачання та відшкодування витрат зі сплати судового збору.

Луцький міськрайонний суд Волинської області заочним рішенням від 7 липня 2022 року позов Підприємства задовольнив, ухвалою від 24 листопада 2022 року залишив без задоволення заяву Михайлова К.І. про перегляд указанного заочного рішення.

Волинський апеляційний суд постановою від 27 березня 2023 року задовольнив частково апеляційну скаргу Михайлова К.І.

Михайлов К.І., не погоджуючись із зазначеними судовими рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, оскаржив їх у касаційному порядку.

Верховний Суд ухвалою від 18 травня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Михайлова К.І. на заочне рішення Луцького міськрайонного суду Волинської області від 7 липня 2022 року та постанову Волинського апеляційного суду від 27 березня 2023 року, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не можуть бути оскаржені касаційним порядком.

Верховний Суд зазначив, що справа, на судові рішення у якій подана касаційна скарга, належить до категорії малозначних і наведені Михайловим К.І. аргументи не свідчать про наявність підстав для перегляду касаційним порядком судових рішень у цій малозначній справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі

приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

3.2. З огляду на пропущення строку подання конституційної скарги, Михайлов К.І. наголосив на важливості її розгляду з мотивів суспільного інтересу.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вирішила поновити строк подання конституційної скарги Михайлова К.І. з мотивів суспільного інтересу.

3.3. Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі, зокрема, є наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 22 листопада 2023 року № 10-р(II)/2023, яким визнав приписи пунктів 1, 5 частини шостої статті 19 Кодексу такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), а припис пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу таким, що відповідає Конституції України (є конституційним). Отже, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у частині щодо відповідності Конституції України пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення

Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

3.4. За пунктом 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, конкретні приписи Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Михайлов К.І., твердячи про неконституційність частини другої, пунктів 3, 11 частини третьої статті 2, частини другої статті 17, пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього, четвертого пункту 5 частини другої статті 392, частини першої, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу, усупереч вимогам пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ посилається на низку приписів Конституції України, але не конкретизує, на відповідність яким саме приписам Основного Закону України належить перевірити вказані приписи Кодексу.

Михайлов К.І. твердить про порушення його права на доступ до суду, однак не обґрунтовує тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, а лише викладає особисте розуміння справедливості та інших юридичних понять, власне бачення певних історичних процесів та подій і описує відносини, що не мають безпосереднього зв'язку з можливим порушенням його права на доступ до суду. Однак загальні міркування та незгода із законодавчим регулюванням процесуальних відносин у малозначних справах та судовими рішеннями не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності

частини другої, пунктів 3, 11 частини третьої статті 2, частини другої статті 17, пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього, четвертого пункту 5 частини другої статті 392, частини першої, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктами 4, 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михайлова Константина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої, пунктів 3, 11 частини третьої статті 2, частини другої статті 17, пункту 2 частини шостої статті 19, пункту 1 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього, четвертого пункту 5 частини другої статті 392, частини першої, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального

кодексу України на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**